

Arbejdsdag, og derfor har jeg beregnet det saaledes, at naar han om Søndagen arbejder 6 Timer, skal han have $1\frac{1}{2}$ Dags Hyre, og naar han arbejder 8 Timer, skal han have 2 Dages Hyre. Der kan vel indvendes Noget mod denne Beregning, men jeg tvivler paa, at man, hvorledes den end opstilles, ikke skulde kunne finde Noget at indvende derimod. Det er det Bedste, jeg har kunnet ubfinde, og jeg troer, at naar man opstiller en saadan Bestemmelse, hvorved der ikke steer nogen Vilskaarlighed, og hvorved der paa den ene Side vindes det, at Rhederiet ved enkelte Leiligheder ikke kommer til at faae uforholdsmæssig store Udgifter, og paa den anden Side det, at Mandstabet sikkes mod, at Skipperen efter sit eget Hoved kan bestemme, om det skal have en halv, en heel eller halvanden Dags Hyre, saa har man gjort, hvad man kan, for at komme til det bedst mulige Resultat. Jeg skal dernæst bemærke, at det Endringsforslag, der er opført under Nr. 18, var stillet i den Hensigt at give en Bestemmelse for, hvormeget Arbejde der skulde godtgjøres med en Dags Hyre. Jeg vidste dengang ikke, at det andet Endringsforslag under Nr. 17 vilde komme frem. Dette Forslag foretrækker jeg, naar den lille Tilføjning, der staaer i mit Underændringsforslag, følger med. — Til Endringsforslaget under Nr. 21 har jeg ogsaa tilladt mig at stille et Underændringsforslag. De ville see, mine Herrer, at der i § 43, saaledes som den foreliggende i Regjeringens Udkast, er stillet i Udsigt, at Skipperen og Mandstabet skulde have det i deres Magt at kunne gjøre Forandring i enkelte Bestemmelser af denne Lov. Dette kom, saavidt jeg erindrer, frem i forrige Session paa Grund af nogle Ytringer, der fra det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgtreds (Tscherning) om, at der skulde være en temmelig vid Grændse for Overenskomst mellem de Befalende og Adlydende, mellem Skipper og Skibsfolk. I Lovudkastet, saaledes som det her foreligger, er der en stor Mængde Paragrapher, der saaledes ere undergivne det frie Contractsforholds Bestemmelse. Jeg har vel hørt, at de Medlemmer, som have stillet Endringsforslaget under Nr. 21, have antaget, at der slet ingen Forskjel derved vilde

indtræde; men jeg er i stor Tvivl om, hvorvidt dette er rigtigt eller ikke. Da der nu er kommet flere Ytringer her ved Behandlingen i forrige Session om, at de Straffe, som staae i § 5, ere temmelig store, anseer jeg det imidlertid for heldigt, at det bliver utvivlsomt, at de kunne forandres ved Overenskomst. Ved at give Contractsfrihed i disse Sager bringes det i de Vedkommendes Magt, baade Skipperens og Skibsfolkens, at faae idetmindste enkelte af disse Bestemmelser forandrede, efter hvad de kunde ansee for billigt og retfærdigt. Dette har ogsaa Hjemmel i fremmede Lovgivninger; just disse Disciplinarstraffebestemmelser ere efter den engelske Lovgivning; hvor der er meget omfattende Love om disse Sager, givne af Underregisministeriet som Rettesnor, men det er stillet aldeles frit, om de skulle staae eller ikke; naar der ingen Overenskomst er, gjælde de. Naar Endringsforslaget Nr. 21 vedtages med mit Underændringsforslag, ville disse Bestemmelser i § 5 gjælde i ethvert Tilfælde, hvor der ingen Contract er sluttet mellem Skipperen og Skibsfolkene, og er der en Overenskomst, saa have begge Parter jo faaet det efter deres Hjerters Dunst, og dette synes jeg, kunne vi være vel tilfredse med. Det kunde synes, at det ikke er meget heldigt, naar Underændringsforslaget ogsaa nævner, at Bestemmelserne i Capitel 4 skulde kunne være Gjenstand for fri Overenskomst. Jeg troer dog, at dette maa betragtes som rigtigt. Dette Capitel handler „om Mandstabs Hyre m. v., saa og om dets Ret til at forlade Skibet i visse særegne Tilfælde“; dette ser Forhold, som ere meget personlige. Naar der slet ingen Bestemmelser var af denne Slags, vilde de gamle Love derom gjælde; men da man nu har antaget, at disse Bestemmelser ere bedre end de tidligere, ere de at anbefale. Det, jeg udtaalte om § 5, gjælder altsaa ogsaa om Capitel 4; kommer der ingen Overenskomst istand mellem Skipperen og Skibsfolkene, have de dog Noget at rette sig efter, og Vedkommende, som, hvis der senere opstaaer Retsfag, skulde paadømme den, have Noget at gaae efter. Det her Omhandlede er i det Hele taget et Forhold, som meget ligner Tjenesteforholdet mellem Huusbond og Tyende iland, og saamegen Frihed som muligt troer jeg gjerne, vi kunde